

**STRAIGHT
OUTTA CRIME**

'EEN ONTHULLENDE TRIP DOOR DE URBAN JUNGLE'

ROEL JANSSEN

STRAIGHT OUTTA CRIME

GANGSTERRAP IN NEDERLAND

**JUST
PUBLISHERS**

2e druk

Auteur Roel Janssen
Copyright © 2021 Roel Janssen | Crimesite | Just Publishers BV
Uitgever Hans van Maar

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale bestanden of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van
Just Publishers BV.

*No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm, digital files or any other means, without written permission from
Just Publishers BV.*

Omslagontwerp Ben Gross
Opmaak Studio Spade, Voorthuizen
Redactie Wim van de Pol en Jos Jägers
Productie Hanzeboek

ISBN 97890 8975 593 3

NUR 339

WWW.JUSTPUBLISHERS.NL

INHOUD

Voorwoord	7
Proloog: freestylen onder een afdak met Opgezwolle	14
1. De geschiedenis van hiphop en gangsterrap	20
2. Keylow: van eerste gangsterrapper tot vermeend moordmakelaar	33
3. Sin Quin: ‘Geen <i>peace</i> voor m’n <i>enemies</i> ’	40
4. SugaCane: prullenbakken voor neppe rappers	50
5. THC: grondleggers van de Nederlandstalige gangsterrap	61
6. Gangsterdam in Zuidoost: van Hopi Boys tot Green Gang	69
7. Djaga Djaga’s gouden plaat in de bajes	79
8. Bijlmergajes: op pad met Green Gang-rapper Mario Cash	96
9. Keylow: vier jaar cel voor een mislukte helikopterkaping	108
10. Linzensoep met Lexxxus	118
11. Sluipschutters: Rotterdamse hooliganrap	133
12. Mini Thug: G-funk, grote bek en 24/7 straatleven	140

13.	Keylow: het Eris-proces rond Caloh Wagoh	151
14.	Kempi: gangsterrapper van de Lage Landen	157
15.	Rotterdamse Bandi3t en Toyfeunen geveld door 'vuur'	168
16.	Keylow: Brabantse worstenbroodjes	177
17.	De criminele vrienden van Ali B: 'Ik ken gewoon echte gangsters'	185
18.	Rappers koketteren met criminelen	193
19.	Zwolse rapper Makka zet eigen 'liquidatiepoging' in scène	202
20.	Jagen en overleven: vier rappers met een crimineel verleden	208
21.	De tragische dood van Feis	222
22.	Rapcrew De Fellas: plofkragen, drugsgeld & <i>flashy lifestyle</i>	229
23.	JoeyAK: luitenant verliefd op de straat	239
24.	Keylow: docu's voor Netflix en Videoland	256
25.	Het dodelijke imago van drillrap	265
26.	Gangsterrappers: verslaggevers van misstanden in achterbuurten	288
	Straattaal verklaard	317

VOORWOORD

“Broer, het is een heerlijk gevoel. Het is een onbeschrijfelijk gevoel. Dit is mijn eerste gouden plaat en het is niet zomaar een gouden plaat. Het is een single van binnenuit uitgebracht. Ik ben zeker de eerste Nederlandse artiest die vanuit de gevangenis goud gaat. Dus we gaan de boeken in.” Rapper Djaga Djaga zegt het in maart 2019 vanuit de bajes tijdens een radio-interview met jongerenzender FunX over zijn gouden plaat *Ride Or Die*. Het nummer heeft net de ruim zes miljoen Spotify-streams aangetikt, terwijl Djaga Djaga ondertussen veertien jaar celstraf uitzit vanwege een liquidatie in Amsterdam-Zuidoost.

Het interview doet veel stof opwaaien omdat er geen toestemming voor is gevraagd, en dat moet nu eenmaal voor een interview vanuit de bajes. Toch is muziek maken vanuit de cel niet verboden. Volgens de NPO, waar FunX onder valt, is het item nieuwswaardig en worden nergens de daden van Djaga Djaga verheerlijkt. De hele discussie leidt tot Kamervragen. Een PVV-lid vraagt zich af hoe het mogelijk is dat “een koelbloedige moordenaar de gelegenheid heeft en over de middelen beschikt om in de gevangenis een hit te maken”.

Tien jaar eerder was deze Jason L., zoals zijn echte naam luidt – voorheen ook bekend als JayJay – op zijn zeventiende al met drie andere leden van de beruchte rap- en straatcrew Green Gang in

Amsterdam-Zuidoost betrokken bij een heftige *shoot-out*, waarbij een Volkswagen Golf met 23 kogels werd doorzeefd. L. kreeg twee jaar jeugddetentie.

Na zijn vrijlating duikt de vaak goedlachse en dan nog gedreadlockte JayJay tussen 2012 en 2014 in diverse internetfilmpjes op. De ene keer een rondleiding gevend in de *hood*, dan weer poolend, etend of tijdens een radio-interview. Vaak z'n tanden bloot lachend en snel pratend terwijl hij tussendoor regelmatig met zijn tong over z'n lippen likt. JayJay is gewiekst en *streetwise* tot en met. Oogt fit en messcherp. Niet groot, wel breed en gespierd. Om zijn getatoeerde pols draagt hij peperdure horloges en bij voorkeur bedient hij zich ook van *high class* zonnebrillen, schoenen en gouden kettingen. Luxe vakanties naar Dubai, Ghana, Jamaica en Suriname kunnen er met gemak vanaf. Volgens de recherche leeft hij een leven dat niet strookt met zijn legale inkomsten als gangsterrapper.

Twee weken na het spraakmakende FunX-interview over zijn gouden plaat valt er minder te lachen voor Djaga Djaga: in hoger beroep krijgt hij geen veertien maar achttien jaar cel voor zijn betrokkenheid bij de liquidatie in Amsterdam-Zuidoost.

Gangsterrap is een subgenre van rapmuziek dat midden jaren tachtig ontstaat in de Verenigde Staten en pas echt populair wordt in de jaren negentig. In het nieuwe millennium waait de stroming definitief over naar Nederland. Leden van de Haagse straatbende The Crips rappen onder aanvoering van leider Delano 'Keylow' R. in het Engels over het gangsterleven. Keylow – tevens kopstuk van de omstreden motorclub Caloh Wagoh – zit sinds november 2018 vast, omdat hij er door justitie van verdacht wordt als 'moordma-

kelaar' te hebben gefungeerd voor verschillende liquidaties in de Nederlandse onderwereld. Hij staat met verschillende leden van Caloh Wagoh terecht in het omvangrijke Eris-straftproces. Hoewel Keylow nooit een bekende gangsterrapper is geweest en het rappen er vaak een beetje naast heeft gedaan, doet zijn criminele loopbaan denken aan die van andere rappende criminelen of criminele rappers (nuanceverschil), met als verschil dat hij een stap verder gaat. Keylow kan gezien worden als een van de eerste gangsterrappers in Nederland. Zijn verhaal loopt dan ook in verschillende hoofdstukken als een soort rode draad door dit boek.

In navolging van Keylow volgen tussen 2003 en 2008 de eerste Nederlandstalige gangsterrappers en -crews, zoals Sluipschutters, THC, Kempfi, Mini Thug en Green Gang. Zij rappen niet alleen over criminele zaken en het straatleven, maar zijn ook actief in het milieu. De Amsterdamse rap- en straatveteraan SugaCane groeide op met beruchte criminelen van wie er meerdere werden geliquideerd. De laatste tien jaar neemt het aantal gangsterrappers in rap tempo toe. Sommigen weten niet alleen aandacht te genereren met miljoenen streams en views, maar komen ook geregeld met justitie in aanraking. Djaga Djaga scoorde in 2019 een gouden plaat vanuit de bajes, JoeyAK zit een jarenlange celstraf uit voor een gewelddadige ontvoering en zware mishandeling en zijn kompaan Bigidagoe werd in 2020 neergeschoten in Amsterdam-Zuid. Eves Laurent van rapcrew De Fellas zat in Duitsland vast voor een plofkraak.

Ondertussen is er een nieuwe variant van gangsterrap bij gekomen in de vorm van drillrap, waarin jonge rappers met messen zwaaien en rivalen (*opps*) in video's en teksten grof beledigen, uitdagen en bedreigen. Het hele gebeuren speelt zich vooral online af, maar in

het echte – offline – leven steken ze hun rivaal als het moet met kinderlijk gemak neer, of dood.

De toename van gewelddadige videoclipen waarin gerapt wordt over drugs, ripdeals, afpersingen, wapens, steek- en schietpartijen en liquidaties loopt parallel met het aantal incidenten en veroordelingen waarbij Nederlandse rappers betrokken zijn.

Wie zijn zij en wie zijn hun vrienden? Wat is de invloed van jeugdbendes en drillrap? Welke rol spelen de gewelddadige videoclipen die het straatleven en geweld blijven verheerlijken? Hoe crimineel is gangsterrap vergeleken met de niet-gangsterrap in Nederland? Is gangsterrap als muziekvorm een probleem en reden voor geweld of vormt het alleen maar een uitlaatklep? Zet het jongeren aan tot geweld en criminaliteit? Moeten we er iets aan doen? Kúnnen we er wel iets aan doen?

Waar ligt de grens tussen rap en gangsterrap? Is het erg dat Lil' Kleine, een van de populairste en succesvolste rappers van Nederland, met criminelen omgaat? Dat de succesvolle rapper Frenna met de tot achttien jaar cel veroordeelde Djaga Djaga muziek opneemt? Ali B was een jeugdvriend van de geliquideerde huurmoordenaar Redouan Boutaka en andere Amsterdamse criminelen. Komen de meeste gangsterrappers uit achterstandswijken en kansarme groepen? Waar ligt voor (half)criminele rappers zelf de grens? Aan de ene kant hebben ze hun familie die al dat geweld soms haat en verliezen ze hun vrienden, maar aan de andere kant dwepen ze met criminelen, stappen ze zelf geleidelijk in het milieu of blijven er noodgedwongen in hangen. Verheerlijkt gangsterrap geweld en criminaliteit?

Straight Outta Crime is een boek over de ontwikkeling van een subgenre in de rapmuziek dat gaandeweg steeds populairder, gewelddadiger én zichtbaarder wordt. Dat laatste komt vooral door social media. Maar echte gangsters willen toch zo underground mogelijk blijven en in de luwte opereren? Waarom laten ze zich dan filmen in videoclipps met wapens en rappen ze over criminele wapenfeiten? Dat lijkt in tegenstrijd met elkaar.

Dit boek is nadrukkelijk niet bedoeld om bepaalde rappers of de gangsterrapscene te criminaliseren, te stigmatiseren, te generaliseren of te verheerlijken. Ik heb geprobeerd een zo genuanceerd, objectief en realistisch mogelijk beeld te schetsen van de Nederlandse gangsterrap en te waken voor sensatiezoekerij. In dit boek komen tientallen slachtoffers van geweld voorbij en het leed voor nabestaanden is vaak onmetelijk. Dat is de keiharde werkelijkheid, daar is niets romantisch aan. Die slachtoffers hebben overigens lang niet allemaal een link met gangsterrap, maar maken via zijwegen wel deel uit van het 'grotere plaatje', waarin vaak meerdere factoren een rol spelen.

Het schrijven van dit boek riep ook verschillende vragen bij mezelf op, zoals: waar wringt het als een criminele rapper wel in zijn teksten praat over criminele zaken, maar daar niet één op één met je over wil praten? Geldt de omerta niet voor *lyrics* maar wel voor interviews, of is er ook een middenweg? Moet een subgenre dat zo underground is zo gedetailleerd ge-exposed worden? Waar ligt de grens tussen 'goed' en 'fout'? Een beetje drugs dealen om rond te komen en ondertussen een carrière als gangsterrapper hebben, klinkt immers heel wat onschuldiger dan met een enorm kapmes je rivaal doodsteken, een moord voorbereiden of een liquidatie uitvoeren.

Voor dit onderzoek en naslagwerk sprak ik (gangster)rappers en betrokkenen uit verschillende generaties in de hiphopscene. Daarnaast voerde ik gesprekken met criminologen, platenbazen en docenten. De meeste informatie komt – naast eigen kennis en onderzoek – uit het doorspitten van digitale kranten- en tijdschriftenarchieven en andere bronnen, zoals strafdossiers, proefschriften en documentaires. Ook bezocht ik rechtszittingen, las veel rechtbankverslagen en analyseerde honderden YouTube-video's en rapteksten.

Ik ben dit onderzoek ook gestart omdat er nog geen boeken specifiek over de Nederlandse gangsterrapscene zijn verschenen, terwijl het subgenre zoals gezegd groeiende is en er steeds meer criminele rappers dan wel rappende criminelen bij komen. Inmiddels is een nieuwe generatie gangsterrappers opgestaan, die naast een potje rappen niet terugdeinst voor een schietpartij, ripdeal of het uithalen van een grote partij cocaïne. Door de ontwikkelingen en de nieuwsgebeurtenissen blijven het onderwerp en de scene actueel.

Dit boek beschrijft de verschillende grondleggers, hoofdrolspelers en passanten uit de Nederlandse gangsterrapscene. Ook andere sleutelfiguren uit het straatleven van de Lage Landen passeren de revue. Over de keuze voor de ene rapper wel en de andere niet valt te twisten. Ook over de soms dunne scheidslijn tussen gangsterrap en straatrap valt te bakkeleien, maar het één loopt vaak in het ander over. Straatrap klinkt meestal iets minder agressief dan gangsterrap, maar ook dat verschilt per rapper. Hef, Badboy Taya en Hydroboyz zijn bijvoorbeeld meer straatrap dan gangsterrap. Djaga Djaga en JoeyAK vallen in de laatste categorie. Misschien moeten we het ook allemaal niet te veel in hokjes willen duwen.

Tot slot: zijn gangsterrappers crimineel? De meesten zeker, dat blijkt wel uit dit boek. Maar dat wil nog niet zeggen dat we daarom de hele stroming maar moeten gaan veroordelen en verbieden. Ook dat gaan we in dit boek uitleggen.

En ja, er staan erg veel namen en groepen in dit boek, maar daar ontkom je nu eenmaal niet aan als je zo volledig mogelijk probeert te zijn. Tegelijkertijd zullen er namen ontbreken, met name uit het laatste decennium. Het zij zo. Ik kan ze ook niet allemaal noemen, want ze schieten als paddenstoelen uit de grond. Ook na het moment dat ik gestopt ben met het schrijven van dit boek zullen de ontwikkelingen onverminderd doorgaan. Gelukkig maar.

Roel Janssen

PROLOOG: FREESTYLEN ONDER EEN AFDAK MET OPGEZWOLLE

Met een grote glimlach komt hij met zijn lange haar in een staart onze zolderkamer binnenlopen. Hij zet zijn walkman uit en koptelefoon af en ik weet wat er staat te gebeuren. De klasgenoot van m'n broertje is dertien en grist uit zijn binnenzak een cassettebandje. De Top 40-muziek die wij luisteren is troep, herhaalt-ie voor de zoveelste keer en zonder pardon drukt hij de eject-knop van het cassettedeck van mijn stereotoren in. Ik schud zuchtend m'n hoofd. Waarom kan hij niet normaal doen en gewoon computerspelletjes bij ons op de Commodore 64 spelen? Eerder kwam hij al aanzetten met tapes van Public Enemy en Ice-T, nu schalt op deze warme zomeravond ineens *Fuck The Police* van N.W.A. door de boxen. M'n broertje en ik kijken elkaar vertwijfeld aan. Zijn klasgenoot grinnikt, knikt driftig mee met de beat en schreeuwt het refrein voluit mee: "Fuck the police!"

Hoewel ik aanvankelijk weinig kan met de brute gangsterrap maakt de klasgenoot van m'n broertje toch wat los. Hij kleedt zich anders, met zijn bomberjack, en luistert non-stop naar hiphop. Thuis heeft hij een dubbele draaitafel en veel hiphopplaten die hij mixt en afspeelt.

Als tiener op de basisschool vind ik op radio en MTV groepen als De La Soul, A Tribe Called Quest en 3rd Bass tof en eigenzinnig klinken. Public Enemy, Run-DMC, LL Cool J en N.W.A. zijn rauwer en ik moet eraan wennen. In 1991 maken gangsterfilms *New Jack City* en *Boyz n the Hood*, over het leven in zwarte Amerikaanse getto's, indruk op me. Mijn eerste rapsingle koop ik in 1992 van wat zakgeld; het onwijs funky *One To Grow On* van het New Yorkse rapduo The UMC's intrigeert me. De jazzy beat waarop beide rappers soepel flowen als een malle knettert en siddert door mijn opstandige puberbrein.

In de bus naar school, op de fiets of thuis op m'n kamer luister ik medio jaren negentig op m'n walkman en stereo-installatie eindelijk naar hiphoptapes van Snoop Doggy Dogg, Cypress Hill, Wu-Tang Clan en Onyx. Op Lowlands en Werchter zie ik onder meer Ice-T, Beastie Boys, Rage Against The Machine, Urban Dance Squad en Osdorp Posse strakke sets spelen.

Begin 2001 raak ik na een dichtwedstrijd op de school voor Journalistiek in Zwolle echt in de ban van Nederlandstalige hiphop. Die avond zie ik rapper Rico van het opkomende hiphoptrio Opgezwolle in een school aula vol overtuiging een gedicht rappend voordragen. Op die avond, waar ook wijlen dichter Jules Deelder optreedt, nemen meerdere dichtende studenten het tegen elkaar op. Rico wint. Ook de andere twee Opgezwolle-leden Sticks en Delic zijn van de partij. Aan het eind van de avond zie ik het drietal samen met Blaxtar (de oudere broer van rapper Typhoon) buiten onder een afdak freestylen, terwijl de regen op het schoolplein klettert. Dat alles maakt diepe indruk.

Via via krijg ik al snel een Opgezwolle-tape in bezit, die gezien de verrotte sound waarschijnlijk al 25 keer gekopieerd was, maar waardoor ik meteen wist dat we van het drietal nog veel meer zouden gaan horen. Kort daarna interview ik Rico en ook Opgezwolle voor de plaatselijke studentenkrant en raak steeds meer gefascineerd door Nederlandstalige rap. In die tijd voelt het alsof ik als muziekjournalist sowieso in een warm bad ben beland, want in Zwolle maak ik tussen 2001 en 2006 de opkomst van succesvolle hiphopacts mee uit het ‘verre oosten’. Opgezwolle, Kubus, Duvel-Duvel, Typhoon en Jawat! doen een uitgebreide clubtour langs uitverkochte zalen met als kers op de taart een legendarische slotavond in Paradiso.

Ook fascinerend is de Amersfoortse rapgroep D.A.C. met onder anderen Jiggy Djé, Diggy Dex en Wudstik in de gelederen. In 2002 interview ik de hele crew over hun muziek. Ondertussen komt mij ter ore dat iemand uit hun entourage (rapper CMS) vier jaar vastzat vanwege poging tot doodslag. Alleen in het begin is laatstgenoemde er even bij. CMS bevestigt negentien jaar later via Facebook Messenger aan mij dat het verhaal ‘helaas klopt’. Hij zegt: “Op de details ga ik liever niet in. Ik denk dat ik toen een van de weinige ‘echte gangsterrappers’ was, alleen had ik het er niet over in de muziek.”

De grondleggers van Amersfoortse hiphop zijn de mannen van de eigenzinnige rapgroep Vaardigheid, waarvan rapper Blok jarenlang vastzat voor poging tot doodslag, zoals hij zelf rapt. Wat opvalt aan Vaardigheid is de grimmige oldschool keldervibe die de act tentoonspreidt. Hun debuutalbum *Vers Van De Pers* (1998) was geen gangsterrap, maar het waren wel verhalen van straatgas-

ten. In 2004 zie ik Blok samen met mederapper Dennis T in het publiek staan bij een feest vanwege het vijfjarig bestaan van website *Hiphop In Je Smoel* in LVC Leiden. Met name die ‘Lange Gekke Blok’ straalt een bepaalde meedogenloosheid uit: *spreek me niet aan!* Over Blok gaat het verhaal dat-ie eens in een benevelde bui een tekst ondersteboven staand inrapte. Inmiddels is hij *national* en *sergeant-at-arms* (ordehandhaver) bij een motorclub.

In 2016 rapt Blok in het nummer *TBS Welkom In De Kliniek!*

*“Popo gaf positief advies voor verlof
Wat het tijdelijk verlaten van de inrichting betrof
In een hotel geef ik m’n vrouwtje genot
Het is alweer een tijdje geleden dat ik vertrok
In plaats van te tuchten accepteer ik m’n lot
Niemand weet hoe dingen gaan behalve god
M’n omerta is voor mij m’n elfde gebod (...)
Ik heb m’n cel met foto’s ingericht
M’n leven was al zwaar, daarom zit ik licht
Plus ik ken de weg omdat ik allang meeloop
Vroeger kwam ik nergens, ik was een heethoofd”*
(Vaardigheid – *TBS Welkom In De Kliniek!*)

In het verleden interviewde ik Nederlandse rappers die vastgezet hebben, zoals RBDjan (THC), Raymzter, U-Niq, Jawat! en Appa. De eerste buitenlandse straatrappers met een strafrechtelijk verleden spreek ik in 2002, voor muziekmagazine *LiveXS*. In een luxe hotelkamer op Schiphol interview ik het Londense duo Oxide & Neutrino, twee leden van de omstreden en populaire UK garage/rapformatie So Solid Crew, waarvan later een van de crew-